

Administrationem ex iustitiæ obligatione. Citat etiam adductus Pater Theologos alios suppresso nomine in Additionibus 3. p. q. 8. artic. 5. vno tantum P. Martinez nominato. Licet ergo contrarium teneant communiter Doctores, vt videri potest apud P. Fagundez Lib. 7. in Secundum Ecclesie Præceptum Cap. 2. num. 38. Martinon Tom. 2. in 3. p. Disputat. 73. num. 33. & Bassæum supra num. 10. Quia tamen probabile illud est, ad probabilitatem positionis, de qua loquimur, non incongruè potest applicari.

Ex ordinatione, iuxta quæ dispensandi facultas cum Superioribus concelebratur, obicitur.

191 Neque prædictis obstare debet id, quod habetur in Ordinatione pro Provincialibus Cap. 1. Ordinationum num. 22. vbi ita dicitur: Confessarij Superiorum, absente Provinciali, dispensare cum illis possunt in cibis vetitis, horis Canonicis, irregularitate, & similibus, eodem planè modo, quo Superiores cum suis subditis. Eademque erga Provinciales facultas eius Confessario conceditur. Claudius. Quæ ordinatio cum aded generalis sit, & pro lege communi proposita, non est opus ad Epistolam R. P. Generalis, & testimonium P. Granadi recurrere, vt est apud P. Quintanam Tomo. 1. Tract. 3. Singulari 24. num. 4. vbi concludit quod Socius Provincialis, qui est eius ordinarius Confessarius dispenset in prædictis cum ipso, haberi inter Ordinationes à Septima Congregatione approbatas: quasi non etiam quod ad Superiores locales pertinet, ibidem habeatur. Ad quod dicendum à R. P. Generali assignari modum securum ad habendam dispensationem, sed non vnicum: neque enim eius intentionis fuit tot Doctorum grauissimorum sententias à praxi Societatis ablegare.

Fit illi factus.

Circa aliorum privilegiorum vniuersum nonnulla.

Non remanere facultatem absoluenti à reuerentiis.

Satis fit infantia.

192 Iuxta dicta ergo poterunt ij, qui Superioratu perfuncti sunt, sacras vestes, altaris lintea, & Corporalia benedicere. Quod quidem, dum iter faciunt, erit quandoque conueniens, immò & decoro ipsorum necessarium. Cum enim videant Indorum Parochi aliorum Ordinum Religiosos, immò & hesternos Sacerdotes, iuvenes, & inexpertos, benedictiones istas privilegij interuentu passim impertire; mirari profecto poterunt viros in Societate grauiſſimos, & sapientissimos Prælatos, impotentiam ad huiusmodi functiones allegare. Quod quidem ipsis non potest non indecorum accidere, quidquid circa impotentiam dictam exultationis pergant adhibere. Et similiter est in nonnullis aliis discurrendum. Nec tamen ex hoc deducere quicquam debet, in eo, qui Superior fuit, remanere facultatem absoluenti à reuerentiis, quia talis facultas in Superioribus non habetur per privilegium, sed ratione officij. Quemadmodum neque facultas remanet ad dandum & accipiendum, quam ipse forsitan aliquibus cum aliqua generalitate concessit: quia & hæc ratione officij conuenit, & sic alia. Nec dici potest ex eo fieri vt peioris maneat conditionis, cum ea non possit, quæ possunt alij, quibus est ipse facultatem dilargitus: ex quo Nos superius pro permanentià privilegiorum arguebamus. Nam concessionem dictæ aduentu noui Superioris cessant, ipso eas reuocante, iuxta morem Societatis: de quo P. Quintanad. supra Singulari 21. num. 5. Quod si concedat iterum, non erit certè illas iis, qui eas concesserant, negaturus. Quod

quidem circa privilegia non ita accidit, quia illa non à Superioribus localibus generaliter communicari solent, sed à Generali, vel Prouinciali, vnde non est ita facilis conditionis æqualitas. Et quia etiam inæqualitas aliqua sequatur, ea est officij naturam consequens, cum Superiori proprium, sit facultates concedere & licentias: de privilegijs autem diuersa est ratio, quia illa iuxta qualitates personarum conferri æquissimè est, dignitate illarum attentà, ex meritis sapientiæ & probitatis. Nec de his plura, vt ad specialia privilegia gradum faciamus.

DE PRIVILEGIIS INDORVM CIRCA SACRAMENTA.

CAPVT VIII.

De Priuilegijs circa Baptismum.

Nonnulla circa illum discutienda succurrunt, & pro ipsis occurrunt

DIFFICULTAS PRIMA.

An quævis necessitas in Indis pro Baptismi receptione sine solemnitate sufficiat.

193 Circa hoc extat Pij V. Gregorij XIII. & Urbani VIII. concessio, de qua in Compendio. Verb. Baptismus. Et in Bulla Urbani, quæ incipit, Cum sunt accepimus. Quia verò temporalis fuit, si privilegium est opus, ad aliud recurrendum. Et P. Quintanad. Tomo 2. Tract. 6. Singulari 11. Verb. Baptismus. adducit Bullam Leonis X. à se relatam Singulari 3. num. 7. vbi relatio illius nulla. Adducit item Bullam Innocentij Quarti, quæ est non vigesima illius apud Emmanuelem: vt ipse ait, sed 19. in qua sic loquitur: Presentium vobis auctoritate concedimus, vt in terris, quæ adhuc Sedis Apostolicæ magisterio non intendunt, proponere verbum Dei &c. Et ipsos, seu etiam alios conuerti ad vnitatem fidei cupientes, recipere, baptizare, & aggregare Ecclesie filijs valeatis. &c. Sic ille Prædicatoribus infidelium, hæreticorum, & schismaticorum. Vbi tamen dubium circa infantes occurrit, quia concessio dicta de solis videtur adultis procedere. Sed cum fauorabile privilegium sit, ad illos est etiam extendendum, si quidquam speciale in hac parte concedit: illi enim etiã dici possunt ad vnitatem fidei Christianæ conuerti, cum è diaboli seruitute, & diuisione ab Ecclesie vnitatem, in qua sunt ratione communis talium gentium status, ad vnitatem Christianæ fidei, quam habitualiter recipiunt, conuertuntur. Pro quo facit doctina Emmanuelis Roderici Tomo 1. qq. regul. q. 31. art. 3. de Indijs loquentis: quod licet in particulari nouiter conuersi dicantur, qui iam adulti sunt baptizati: nihilominus in generabili consideratione illam noui huius Orbis Ecclesiam in Deo adunatam, omnes & singuli illarum partium nouiter conuersi apparebunt: quod fidei ministrorum Euangelicorum apud eos laborantium testimonio comprobatur.

Innocentius IV. quod concedit ad infantes extendendum.

Emmanuelis ac commoda doctrina.

probat: Hæc ille alijs; & eidem concinens Miranda in Manuali Tomo 1. quæst. 43. artic. 2. s. Præter de quo & postea: sed, vt dixi, causa potest præsentî accommodari. Videtur autem in prædicta concessione nihil haberi speciale ad intentum, quia tantum conceditur id, quod est ad conuersionem necessarium, & illius præcipuum fundamentum: baptizari inquam, conuerti cupientes: circa modum autem nihil dicitur, vnde recepto Ecclesie mori videtur relinqui. Nihilominus rectè potest concessio dicta, cum aded fauorabilis sit, & privilegij aliquid contineat, ad omnem modum extendi, qui ad conuersionem conuenientior fuerit iudicatus; vnde & ad Baptismi collationem sine solemnitate, si id visum fuerit expedire.

Quid Innocentius concedat.

Bulla Adriani VI. quæ concedat.

194 Adducitur etiam pro eodem Bulla Adriani Sexti Ann. 1522. quæ dicitur Oranmoda, in qua ad petitionem Caroli V. Imperatoris, & Hispaniarum Regis, concessit vt Prælati Ordinum Mendicantium, & alij, quibus ipsi de Fratibus suis in Indis commorantibus, duxerint committendum, tam quoad Fratres suos, & alios cuiuscumque Ordinis, qui fuerint ad conuersionis opus deputati, ac super Indos ad fidem Christi conuersos, quam etiam ad alios Christianos ad dictum opus eosdem committentes, omnimodam auctoritatem Apostolicam, tantam, quantum ipsi, & per eos deputati de Fratibus suis, iudicauerint opportunam & expedientem pro conuersione Indorum, & maintenance, ac profectu illorum in fide Catholica, & obedientia Romanæ Ecclesie. Quod privilegium quoad forum conscientie, non esse reuocatum affirmat Emmanuel Rodericus supra. quæst. 20. art. 9. in fine. Et quoad vtrumque forum vim suam retinere asserit Fr. Ioannes Baptista in Animaduersionibus pro Confessarijs Indorum fol. 125. pag. 1. de quo alia, iuxta illud ergo licet baptizare Indos Religiosis privilegiatis, prout opportunum iudicauerint. Sed difficultas proposita locum adhuc obtinet, an scilicet quævis necessitas debeat sufficiens iudicari. Refertur item Urbani Octauæ concessio: sed illa est iterata fuerit Pauli V. gratia, iam ante annos aliquot expirauit, vt recognoscit generaliter de illius Pontificis concessionibus ipse Pater Quintana. Singulari 3. licet Singulari 2. num. 4. vbi tenore concessionis adducit, nullam temporis limitationem adhibeat, scribentium incuriã. Sunt etiam privilegia Pauli Tertij, & Pij V. de quibus dictus Fr. Emmanuel Artic. 3. citato, vt in omnibus Monasterijs Ordinum, vel extra illa, in locis ipsarum partium ipsi deputatis, possint Religiosi baptizare. Vbi de gradu necessitatis nihil, vt solemnitas possit prætermitti. Pro quo

Privilegia alia.

Afferrio 1. Quamlibet rationabilem necessitatem sufficere.

Afferrio 2. Id sine pri-

necessitate qualibet occurrente, quæ talis in alijs non sufficiens haberetur. Probat. Quia minus aliquid pro ipsis exigitur, iuxta dicta, & præterea periculum esse potest, si baptismus pro infancibus differatur, ob socordiam matrum eos suffocantium inter dormiendum, aut verentium, si semel repulsa, eos iterum ministris sacris præsentare, etiam morbo videant laborantes, de cuius vi ferre iudicium nequeunt: vel si morientes videant, iam fortè Baptismi opportunitas, ob Ministri defectum, auolauit. Quia verò etiam respectu adultorum tale aliquid potest accidere, circa illos similiter est philosophandum. Pro quo faciunt quæ habet P. Quintanad. Tomo. 1. Tract. 1. Singulari 20. num. 3. Quod ergo Pontifices in concessionibus pro Societate adductis dicunt, posse scilicet Nostros extra Ecclesias, & sine consuetis ceremonijs, quando ipsi iudicabunt ad maius Dei obsequium fore: quoad hæc non habet rationem temporalis concessionis; quando scilicet necessitas exigit, talis prudenter iudicata, sed absolutæ declarationis, quæ quidem eatenus tantum esse temporalis potest, quatenus statim additur: Propter paucitatem operariorum, & incommoditates, quæ se offerunt: hæc enim ad necessitatem non videntur pertinere. Quamquam & rationes illæ tales sunt, vt sufficere etiam ad prædictum effectum possint. Quis enim dubitet propter paucitatem operariorum, & incommoditates occurrentes, posse Baptismum sine ordinarijs solemnitatibus ministrari? Solemnitates enim accidentia quædam sunt, sine quibus stare tota substantia & Baptismi effectus possunt: vnde propter eas non debet periculo amissionis exponi: quod sanè contingeret, si paucitate operariorum existente, circa ceremonias nimis occuparentur: tunc enim non posset omnibus satisfieri, & ita substantia propter accidentia relicta, in maximum plurium damnum redundaret. Quod item accideret si incommoditatibus se offerentibus, circa ceremonias esset insistendum, defatigatio enim operarios breui consumeret, vel ad animarum salutem vix relinqueret efficaces. Vnde existimare quis posset concessionem dictam ob sedandos aliquorum scrupulos à Sede Apostolicâ prodidisse: nisi huic cogitationi obstaret fuisse illam temporalem, & breuioris æui quam alia: ad decennium enim à Pio V. & Gregorio XIII. solum facta reperitur: licet ab Urbano decennium fuerit duplicatum: quæ enim tales sunt, videntur futuræ perpetuæ. Nihilominus vt temporalis esset, rationem aliquam potuerunt habere Pontifices, vt scilicet cura petendi illam, in ministerio tanto operarios redderet attentiores. Verum Pontifices alij circa hoc liberaliores, Operariorum labores, hac voluerunt indulgentiã munerari, & Indorum salutem abundantius subuenire. Omnes tamen pie, sanctè, & prudenter, in suis sentibus abundauerunt.

utilitatis hinc.

Pontificum mens.

Concessio quomodo temporalis.

196 Dico secundò. Etiam sine privilegio aliquo baptizari Indi sine solemnitate possunt, Theſauri Indici. Tom. II.